

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה. מב.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

וְלֹא יִדְבֹק בְּיָדְךָ
מֵאֲוָמָה מִן הַחֲרָם לְמַעַן
שׁוּב יְיָ מִחֲרֹן אַפּוֹ וְתֵת
לְךָ רַחֲמִים וְרִחְמֶךָ
וְיִרְבֶּךָ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְרָהָם: דְּבָרִים יג יח

גליון הש"ס

במ"א אבד אב"י שפחות.
 ג'ין לקמן דף מד ע"א
 חס' ד"ה כאן: רש"י
 ח"ה אלא וכו' דכל דבר
 הפקר. ע"י מג"ח ט'
 תפסו קמח:

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

צו. על שפת הכזר לידע
ונתכיון להורות לה ישיבת
אחרי אפא: מלויין שם.
איהל כהן זה על המת:

שֶׁל מִצִּיק אֶחָד בְּרִימָה
יִבֵּא כֹהֵן וְהִצִּיק ⁽⁶⁾ לִידָעָה
וְיִבְרָרְלֵם מִצִּיק שֶׁם וְהִוִּי
סֶפֶק גִּרְרוּהוּ וְהִוִּי
סֶפֶק וּמוֹצִיא מִיָּד וְהִוִּי
לְכוּר אֵלָא אִימָא
לְכוּר וְהָא לִידָעָה אִם
וְהִוִּי לִידָעָה אִם רוּחַ הָאֱלֹהִים
יֵאָדָה"ל נִפְל הַמִּטְיָלָה לִידָעָה
וְיִבְרָרְלֵם אִימָא כִּיּוֹן
שֶׁם וְהִוִּי גִרְרוּהוּ אִימָא
תַּתְּנִית גַּל הָאֱלֹהִים
בְּהֵן נִעְבַד אִמָּא הָאֱלֹהִים
תַּרְגֻּמָּה שְׁמוּאֵל בְּכוּמָה
מִבְּמִסְתֵּי כּוֹכְבִּים
וְיִשְׁרָאֵל וְיִשְׁרָאֵל
כּוֹכְבִּים שֶׁל עֹבֵד
בְּעֵבֶדוֹת כּוֹכְבִּים שְׁנֵי

פחמה וכו' שפחמה וכו' שלא
 יפחמה עובר כוכבים
 לא בטלה ורבה אמר
 ישראל נמי בטלה אל
 והדר מבטיל לה
 ביד ישראל וכל עבוד
 יאונה בטלה לעולם
 ששהיא אבנים מן
 דרכים וטרטאות מוז
 אבנים מן המרקולים
 וטרטאות אסורות
 כוכבים שנשתברה מא
 איתחיה ^העובד הוא וי
 אסורה ושפיה
 ששיפה עבודת כוכב
 לצרכה היא ושפיה
 כעבודת כוכבים שנ
 נמי כדרכא איתחיה
 וזורה לרוע או ממיל
 עשה זבל וכתוב יל
 מן החרם אבאי ת
 שנשתברה מאליה
 איתחיה רבי יוסי ב
 דרקון וראשו חתוך ס
 ספק ישראל חתכו
 חתכו אסור אמאי ה
 שנשתברה מאליה
 איתחיה ^הרבי יוסי או
 הנשמים מפני שהנבי
 תיהו כעבודת כוכב
 שאני התם דיעקי ע

לם: אף לא ירקום. ממתי
קום בימות הגשמים שהל
ממנה אבל לא בימות החמה
השירה אין הוא: רבי יוסי
הנביה נוסרם. על הירקות
מן השירה. נביה הן
דעיקר עזרם נוכים
הנשרת ממנה אקורם:

דך

שהטילה נפל לבור
אם זכר אם נקבה ובא
גרורו מפני שחולדה
הכא דודאי הטילה
לא גרורו וקאתי
לא תימא הטילה
הטילה כמין נפל
אם נקבה הוא קתני
טילה אם נפל הטילה
ע אם זכר אם נקבה
חולדה וברדלס מצוין
כיה מצא תבנית יד
אסורין מפני שביוצא
שברים ניתו הא
ין על בסיון איתכיה
עבודת כוכבים שלו
אינו מבטל עבודת
עבודת אמוי תהויו
תברה מאלה אמר

ה מאי הוּ וְהָאֵת
סָרָה כְּמִלָּה הָנִי מִלִּילָא
אֲבָל פָּחַסָה יִשְׂרָאֵל
לְעוֹלָם כִּי פָחַסָה
זוּרָה דְּלִמְלָא מְגַבָּה
הָיוּ עֲבוּדֵת כּוֹכְבִּים
וְכּוֹכְבִּים בִּיד שְׁחִיבָא
אִתְּיָבִיחָה עִבְיָם
מְרַקּוּלִים וְחִיפָה בְּתָן
דְּתוֹת וְיִשְׂרָאֵל שְׁחִיבָא
וְחִיפָה בְּתָן דְּרִכִּים
מֵאֵי תִּיהוּ כְּעֹבוּדֵת
לֵיהּ הֵכָא נְמִי כְּדִרְבָּא
בִּים שְׁשִׁיפָה עֲבוּדֵת
פְּיוּיָה מוֹתֵרִין לְצִרְכָּה
מֵאוּרִין יִשְׂרָאֵל
יִם כִּין לְצִרְבוּ בִּין
אֶסְרוּרִין אֲמָי תִּיהוּ
חִבְרָה מֵאִלֵּיהּ הֵכָא
יְבִי יוֹסִי אוּמֵר "שׁוּחֶק
יִם אֲמִירוּ לוֹ אָף הָיָא
יְדֵבֶק בִּידֶךָ מֵאוּמָה
הָיוּ כְּעֹבוּדֵת כּוֹכְבִּים
הֵכָא נְמִי כְּדִרְבָּא
יִשְׂרָאֵל אוּמֵר מֵצָא צוּרֵת
קְעוּבָה כּוֹכְבִּים חִבְבוּ
מוֹתֵר וְדֵאֵי יִשְׂרָאֵל
הָיוּ כְּעֹבוּדֵת כּוֹכְבִּים
הֵכָא נְמִי כְּדִרְבָּא
אָף לֹא יִרְקוֹת בִּימּוֹת
נִשְׁרֵת עֲלֵיהֶן אֲמָי
זֶשְׁנִשְׁתַּבְּרָה מֵאִלֵּיהּ
בְּתוֹת כּוֹכְבִּים קִיִּימָת
וְהָאֵת

ספיקא ויז לומר דיש לה
שדירתם צעוד כוכבים יו
היה מצערה מן העולם
דעידי כוכבים מצטל לה
נפשה והשתא איכא תרי
ליכא אלף חד טעמא
העובד כוכבים חתוכה יב
לרבי יו

ובתוספתא גרם מוסק פירוש מוסק
יין בו. ואזו כהן שטעס היה דלפילו
דבעין דומיא דלביז ואזו (דמאס
י: **לרעא**) אדזר וביז. ושפחה
שטמאה בלדא' וכן משמע בפרק רבי
אליעזר דמילה (שם דף קל"ה:) לקח
שפתה ומתעברה אללו ולדא וזו ילד
בית נזול לשמונה ולכלל דמלתא
שמן נזול לשמונה אללו פירוש נזול
לשמונה ירשא דברייא דזר שטיילן
זו נפלים טעור פירוש שגרילין להטיל
זו נפלים ועלמא מיינו מעשה שפסחמו
אל מאן: **מפני** שחורדא וברדא
בצור שם שפירושו דלחור. אינעם
אימא הבור רה"ר וכגון שאינו עמוק
עשרה ואפ"ה אין זה ספק שטומאה
דרה"ר אם לא גרדוהו דמיייר צבור
קצר שהיה ראשון ממל"ה כי הבור
ואינעם אימא דלחור צבור רה"ר
שהוא עמוק י' ואין לתמוה אפי' ודאי
גרדוהו ימינש שטומאה גרדוהו חמת
רגליו שטומאה רגליו צוקעת ועולה
אדקסמ חור שטייל ליה כהן פומה
טפח אי נמי י"ל דמיייר דבור קיימא
בדמות קומיד ורגלי כהן גרדוהו:
שהמילה כסין נפ"א. וז"ל שנבדק
הבור והיה שריונו

למחו כיוון שהרגילו להמיל בו נפלים: **עובר** בוכבים ששיפה וכו': פ"י וקשא לשב"ל ולרץ לומר מדלא משיי שמי האם דעיקר עבודה כוכבים ע"ש דרשב"י שרי אפילו בעיקר עבודת הכוכבים קיים בשלא בדרך גדילה וכן משמע בסמוך דלדאי גופיה מומידי לרבי יוחנן (לקט ע"כ) מההיא דחזח בקנה ואל"פ שציקר עבודת כוכבים קיים: **הבא** נמי בדרבא. ז"ע בכל המי ודקארי לה מאי קארי לה פשיטא לנאמי כהו דרבנא וינ"י היטב תוספתא דשם מה ד"ה אפילו ועוד שם שכתב ד"ה אפילו אפ"ן: **ספק** עובר בוכבים חתבו ספק ישיא"ה חתבו שותרי. פ"י הקוטרם דחולין עבודת כוכבים דלא ספק ספיקא דאין (ו) ושמא לא נעבדו מעולם ויפה כוון דאי ס"ד דחשבינן להו ודאי נעבדו אס כן תקשי לרבי יוחנן גופיה אחאי מותר נהי נמי דליכא נתישת לנחמיה מאליה דלא שכיחא תחומה מאליה כמי שצורה מאליה ואס כן אין דאן חתיכות לאיסור י היכי דליכא עבודת כוכבים רוב שצירות לאיסור אלנה הבא פלגא ופלגא חשיב חתבו עובד כוכבים להיתר וחתיכות שחיל לאיסור אפ"ה אין להיתר בכך דהא רבי יוחנן אית ליה דלפילי ספק היתר הרגיל אינו מואיל מדי ודאי איסור כ"ש הכא רבי דגדילת כל כך בחתיכות דעובד כוכבים ואין כלל היתר הרגיל ויש כאן ודאי איסור וא"ת בספק נעבד נמי תקשי ספיקא ישראל ודאי חתבו וקרא ויתר טעא ממכרי אללים דמודי פ"י ויחזנו דמותרין (ו) מעשה ספק

יותר בשביר צלמים לפי שיש לחלות
מבישראל שאם היה ישראל שוכרה
ס' אם נשכרה מחליה שכיח טעם
ומנאח דמינר אמר אידי לא מנאח
ועמא לביחירא אבל כשחברו ישראל
יחירא שיש לומר שמה כשימנאח
נה ובהך טעמא לחודה אין להמיר
אף בספק נעדר:

והא

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף דע"י

[illegible]